Zorg voor de patiënt in de palliatieve fase: een praktische handleiding

Haio: BELIS Sofie , KUL
Promotor: VAN DEN EYNDEN Bart
Praktijkopleider: BERGHMANS Luc

Context: Palliatieve zorg is een onderwerp dat in de huisartsenopleiding relatief weinig aan bod komt. Nochtans wordt elke huisarts ermee geconfronteerd. Bestaande richtlijnen zijn vaak specifiek en uitgebreid, waardoor men het overzicht kan verliezen. Daarom willen we in deze masterproef een praktische handleiding samenstellen voor de begeleiding van palliatieve patiënten in de thuissetting. Daarnaast willen we ook nagaan of zo?n handleiding echt een meerwaarde is in de dagelijkse huisartsenpraktijk.

Onderzoeksvraag: Is een praktische handleiding voor palliatieve thuiszorg een meerwaarde in de praktijk? Welke aanpassingen zijn nodig om het meer bruikbaar te maken?

Methode: Op basis van bestaande literatuur werd een primaire handleiding opgesteld. Deze werd aan huisartsen in drie verschillende focusgroepen voorgelegd. De gegevens uit de focusgroepen werden nadien kwalitatief geanalyseerd volgens 'thematische analyse'. Waardevolle aanpassingen werden dan doorgevoerd in de handleiding. Ten slotte werd de definitieve versie ter toetsing verstuurd naar de deelnemende artsen.

Resultaten: De eerste focusgroep bestond uit 10 huisartsen en duurde 20 minuten. Algemeen werd de handleiding omschreven als handig instrument voor iets wat geen dagelijkse pathologie is. 5 artsen gaven expliciet aan het een meerwaarde te vinden voor de praktijk. Inhoudelijk vonden ze het vrij volledig, mits twee aanvullingen. De tweede focusgroep bestond uit 12 huisartsen in opleiding en 1 stage-co?rdinator en duurde 35 minuten. Het eerste stuk van de handleiding werd als meerwaarde beschouwd, maar het stuk symptoomcontrole had voor deze groep weinig meerwaarde tegenover bestaande richtlijnen. Zij waren enthousiaster over het zorgdossier. Inhoudelijk kwamen hier wel meer suggesties voor aanpassing. De derde focusgroep bestond uit 11 huisartsen en duurde 50 minuten. De handleiding werd als meerwaarde beschouwt, met aandacht voor de beschikbaarheid ervan. Op een website of applicatie zouden de artsen meer geneigd zijn deze te gebruiken. Er werden suggesties gegeven voor aanpassing van de lay-out en voor inhoudelijke informatie die ontbrak. Na kwalitatieve analyse van de resultaten uit de focusgroepen bleek dat een praktische handleiding voor palliatieve thuiszorg een meerwaarde kan betekenen in de dagelijkse huisartsenpraktijk. De belangrijkste aanpassingen die doorgevoerd werden, waren in de eerste plaats lay-out aanpassingen en daarnaast toevoegingen van ontbrekende informatie. Om het nog meer bruikbaar te maken zou de handleiding best online beschikbaar gesteld worden of via een applicatie voor op de smartphone.

Conclusie: Een handleiding voor palliatieve zorg kan voor huisartsen een meerwaarde zijn in de dagelijkse praktijk. De handleiding werd aangepast aan de belangrijkste resultaten uit dit pilootproject. Verder onderzoek is nodig om deze bevindingen te bevestigen en verder uit te diepen.